per ſignum crucis cecos illuminaremus.qꝛ
primū lumē ſanctum facit hominē ſed non
iſtud.nam ſicut veritas ait.math.dicent in
iudicio.Domine in nomine tuo ꝓphetaui/
mus ⁊ ſigna multa fecimꝰ.Quibꝫ dicet do/
minus.Amē dico vobis neſcio vos .Diſce
dite a me operarij iniqtatis. Verū qꝛ pau/
ci in his que dicta ſunt deo exhibent totum
poſſe.Ideo deus ſalutem noſtram ſitiēs ſu/
plet ꝙ minus facimus tribulationes īmit/
tendo.quas ſi virtuoſe ſufferimus adhuc e/
rimus glorioſi.Quarto ergo cū btō Laurē/
tio paſſioni demus patientiā.Ita vt quic/
quid tribulationis turbatōis.flagellatōnis
a deo vel hominibꝫ occurrerit nō ſolum pati
enter.ſed gaudenter ꝓpter dn̄m ſufferamus
nec contra deum murmurātes. nec malum
hominibꝫ ꝓ malo procurantes. ſed dicamꝰ
cū Iudith.nō vlciſcamur nos ꝓ his q̄ pati
mur.ſed reputātes peccatis noſtris hec ipſa
minora eſſe ſupplicia flagellam dn̄i q̄ ſerui
qui corripimur ad emendationē.nō ad ꝑ/
ditionē noſtrā eueniſſe credamus Sūt aūt
tres cauſe ꝓpter q̄s nō ſolum tribulationes
ſunt patienter ſufferende.ſed ſummo deſide
rio affectāde.ſcꝫ dei pn̄tia.liberatōis gratia
premiorum gloria.que tria tanguntur ſucci
cte in vno verſiculo cum dicitur.Cum ipſo
ſum in tribulatione.ecce primū.eripiā eum
ecce ſcd̄m.et glorificabo eū.ecce terciū .Pri/
mo nihil melius.ſcd̄o nihil iocundius.ter/
cio nihil vtilius. ⁋ ⁋ Quinto ⁊ vltīo
demus deo cū beato laurentio animā per ſū
mā dilectionē.deū vt dignū eſt ſumma di/
lectione diligētes.Summū aūt adijcimus
ad dr̄am infinite ⁊ mediocris dilectionis.
Summā aūt dilectionē illam dicimꝰ.que
per tres dr̄as ab alijs dilectionibꝫ inferiori/
bus ſeꝑatur.illam vicꝫ q̄ pugnat inſuꝑabi/
liter.guſtat inſatiabiliter.heret inſeparabili
ter.Primo ergo dico illam dilectionē me/
rito dicimus ſummā q̄ pugnat inſuꝑabili/
ter.nulli vnq̄ꝫ cedens q̄ntumcunqꝫ tumultu
anti aduerſitati.in qua ſtetit apl̄s.cū omni
bus aduerſitatibꝫ enūeratis ſubiungit.Sꝫ
in his omnibꝫ ſuꝑamus ꝓpter eū qui dile/
xit nos.In illa em̄ vita ꝯtēnitur ⁊ mors de/
ſideratur.de qua di.Bern̄. Ex illa dilectōe

exiuit illa fideliū intrepida ꝯſtantia cordis
q̄ ſupplicia ꝯtēnentes ⁊ mortē calcātes.gau
dentes per medias mortis fauces ad patriā
feſtinabant.Scd̄o illa dilectio guſtat inſati
abiliter.Ipa enī dilectio miniſtrat anīe il/
lum cibum qui de ſe di.Qui edunt me ad/
huc eſuriūt.quo guſtato morimur omnibꝫ
q̄ ſunt mūdi.Iſta em̄ dilectio(vt ait Bern̄)
forti quadam violentia nō aſſenſorijs gra/
dibꝫ.ſed inopinatis raptibꝫ vel expreſſius
rapit animā ad ſublimia celeſtiū ſecretorū.
vbi ſorbillatur ⁊ guſtatur diuinū bonum.
Tercio iſta dilectio dr̄ ideo ſumma qꝛ heret
inſeꝑabiliter.nihil vnq̄ꝫ admittēs per qd̄ ſe
parari poſſit a caritate dei.In q̄ ſtetit apl̄s
cum dicebat.Certꝰ ſum ꝙ neqꝫ mors ⁊c̄.vſ
qꝫ nō potuerit nos ſeꝑare a caritate q̄ eſt in
xp̄o ieſu.Unde iſta dilectio ideo inſeꝑabili
ter herere dr̄ qꝛ in vita permanet in ſanctifi/
catōem.in tranſitu in viaticū ⁊ defenſionē
in iudicio in redemptōē ſiue defenſionē.in
patria in eternā ſanctificatōē.hoc totū operā
te in nobis ⁊c̄.

LXIIII.De eodem.

Laurentius bonū

opus operatus eſt.verba ſunt eccl̄ie beati lau/
rentij gl'iam ꝑconizantis. ⁋ ⁋ Di.bern̄
Cū ſponſa q̄ eſt eccl̄ia v̄ba in ſcripturis diui
nis vel alterat vel altnat.fortior eſt illa ꝯpoſi
tio q̄ꝫ poſitio prima verborū.Si em̄ cuiuſli/
bet ſancti v̄ba in ſacra ſcriptura poſita vtpote
yſa.Iere.pauli vl' iohā.autētica accipiūtur
cur nō magis v̄ba eccl̄ie ex illis om̄ibꝫ tanq̄ꝫ
ex mēbris ꝯgregata v̄ba tanq̄ꝫ autētica reci
pentur.In v̄bis g͛ ꝓpoſitis ſcā eccl̄ia q̄ ē ſpō
ſa xp̄i ſanctū laurentiū ꝯmēdat ab opibꝫ ſu
is bonis.Que āt ⁊ q̄liter eius opa bona fu/
erint ī ſmone apparuit ꝓcedēti.Nā ex boniſ
eius opibꝫ bonā gl'iam ⁊ īmarceſcibilē ē ad/
eptus.Quē ſi ꝓpter adeptā eꝰ gl'iam ⁊ bona
opa volumus honorare.ſtudeamꝰ quō ip̄m
in bonis ſuis opibꝫ imitem̄.vt ſi cupimꝰ eiꝰ
honorē nō refugiamꝰ laborē.Ad hoc eī oīm
fideliū xp̄ianoꝝ dꝫ eſſe intētio ordinata fina
liter vt in bonis opibꝫ ſanctos quoꝝ vita ad
hoc nobis ꝓponit imitem̄.vt ſic ip̄i deū(d̄ q̄
Gen̄.i.dr̄.Vidit d̄s cūcta q̄ fecerat ⁊ erant

valde bona) ꝑ viribꝰ imitati ſunt . ſic nos q̃
ſummũ exẽplar ſequi nõ poſſumus· ſaltim
tanq̃ minora exẽplaria imitemꝰ. Ut ergo opa
nr̃a bona faciamus ip̃a dẽmus quibuſdam
amminiculis tanq̃ ornamẽtis deo placenti
bus adornare. Dñt em̃ opa nr̃a ꝓcedere ex
opantis bonitate. ꝓmpta voluntate. intẽtio
nis ſinceritate opis difficultate· ſtudioſa vi
uacitate. feruẽti caritate. et operantiũ multi
plicitate· hec ornamẽta opa nr̃a faciũt bona ⁊
erunt grata ⁊ accepta. nõ ſolum tanq̃ bona
ſed tanq̃ optima apud deũ. Primo dico ꝙ
opa nr̃a erũt bona ex opantis bonitate. hinc
veritas Lu. vi. Bonus hõ de theſauro cor/
dis ſui ꝓfert bonũ· idẽ Non eſt arbor bona q̃
facit fructus malos. ac ſi dicat̃. Nullũ opuſ
bonũ fieri poteſt. niſi de hoĩe bono. et tm̃ erit
opus bonũ q̃ntũ faciẽs extat bonus. Uñ ſic
bona planta facit bonũ ſemen ⁊ rurſum illꝺ
bonũ ſemen facit iterũ bonã plantã ſi ſemĩa/
tũ fuerit. ſic bonus homo facit bonũ opus ⁊
⁊ illud bonũ opus rurſus facit hominẽ me/
liorẽ. vñ Augꝰ. Nihil eſt bonũ niſi ex te bo
no. Itẽ Gre. Non placuit abel ex munere·
ſed munꝰ ex abel· In q̃ntũ ergo boni ſumꝰ
corã deo. in tantũ bona erũt nr̃a opa apꝺ de/
um. N Scꝺo opa nr̃a dñt ꝓcedere ex
ꝓmpta voluntate. Quãto em̃ ꝓmptior ⁊ be
niuolentior tanto erunt opa meliora. ex hac
ꝓmpta voluntate offerebat ꝑpl's deo dona/
ria. i. paralip. xxix. cũ diceret dauid. Dñe de
us patrũ nr̃oꝝ cuſtodi hãc voluntatẽ cordis
eoꝝ. et ſemper in tui veneratõem mẽs iſta ꝑ
maneat. Quia vt ait apl's. ij. Corinth. viij.
Si voluntas ꝓmpta eſt ſꝫm illud qꝺ hꝫ acce
pta eſt deo· qꝺ aũt nõ eſt voluntariũ. non eſt
gratũ dño nec acceptũ. Unꝺ exo. xxxv. Dis
volũtarius ⁊ ꝓnus aĩo offerat dño. q2 a no
lentibꝰ nihil oĩno acceptat̃. q2 vt ait apl's. ij
Corinth. ix. Unuſquiſq̃ ꝓut deſtinauit in
corde ſuo offerat. nõ ex triſticia aut ex neceſ/
ſitate. hylarẽ em̃ datorẽ diligit deus. Nõ eñ
ꝯſiꝺat ꝺs quid offerat̃. ſꝫ ex q̃nto. ſ. affectu·
Di. em̃ Gre. Cor ⁊ nõ ſubſtãtiã penſat deꝰ.
nec ꝯſiderat q̃ntũ in eius ſacrificio. ſed ex q̃n
to offeratur. Ualuit nãq̃ petro ⁊ andree re/
gnũ celoꝝ reliꝗ zachee dimidiũ ſubẽ ſue va
luit vidue duo minuta. valuit alteri calicẽ

a que frigide. Regnũ itaq̃ dĩ tm̃ valet q̃ntũ
habes. valet etiã bonã voluntatẽ. nam ante
dei oculos nũq̃ vacua eſt manus a munere
ſi arca cordis repleta eſt bona voluntate. q2
vt ait Bern̄. Bona voluntas in animo ẽ ori
go omniũ bonoꝝ ⁊ oĩm mater virtutũ. q̃m
qui habet ſecum. hꝫ quicquid ei ad bene vi
uendi opus eſt. ideo cuſtos aĩe ſue valꝺ dꝫ
eſſe ſolicitus circa cuſtodiã voluntatis ſue.
vt prudenter intelligat ⁊ diſcernat quid ſit.
qꝺ in totũ vult. et ꝓpter qꝺ vult. quicquid
aliud vult. qꝺ aũt in totũ vult ꝯſiderandũ
eſt ei quid illud ſit qꝺ ſic vult· deinde q̃ntũ
velit ⁊ quõ velit. vtrũ vſq̃ ad ꝯtemptũ ſui/
ip̃ius ⁊ omniũ que ſunt vel eſſe pñt· et hec ñ
tantũ ex iudicio ratõnis ſed etiam ex affectu
mẽtis vt iã voluntas plus q̃ voluntas ſit vt
amor ſit. q2 magna voluntas amor eſt· ſꝫ ne
magna voluntas oberret. recta indiget intẽ
tione que in debitũ finẽ dirigat voluntatem
Tercio ergo opa nr̃a fieri dñt in recta inten
tionis ſinceritate. Eſt aũt recta ⁊ ſincera in/
tentio. vt ſingula nr̃a opa nõ ad placendũ
hominibꝰ. ſed ad placendum ſoli deo fideli̾
faciamus. Et q2 deuſ nobiliſſimus eſt finis
ideo cuicunq̃ opi noſtro talis finis per rcãꝫ
intentionẽ ponitur· erit nobile ſup̄ modum
ſic em̃ vulgariter ꝺr. Si finis bonus totum
bonũ. hĩc bern̄. Intẽꝺe ĩ deũ ꝓpt̃ ꝺm. hocẽ
vtrãq̃ faciẽ hr̃e pulcerrimã. i. actionẽ ⁊ intẽ
tionẽ. hinc veritas di. Si oculus tuus ſim
plex fuerit totũ corpus tuũ lucidum erit· qꝺ
exponẽs Augꝰ. di. Oculum hũc accipere de
bemus ip̃am intentionem q̃ facimus quic/
quid facimus. q̃ ſi mꝺa fuerit ⁊ recta et illud
aſpiciat qꝺ aſpiciendum eſt. omnia opa nr̃a
q̃ ſꝫm eã operamur neceſſe eſt eſſe bona. Uñ
nouimus oĩa opera noſtra tũc eſſe munda ⁊
placere in ꝯſpectu dei ſi fiant ſimplici corde.
id eſt intentione ſuperna. q̃ oĩa opera nr̃a
totũ corpus appellant̃ q2 apl's membra nr̃a
dicit quedam opera· q̃ improbat ⁊ mortifi/
canda precipit di. Mortificate membra ve/
ſtra que ſunt ſuper terrã. fornicatõem. imũ/
diciã. auariciã. Non ĝ quid quiſq̃ faciat. ſꝫ
quo animo ⁊ qua intentione faciat ꝯſideran
dum eſt. K Uerũ q2 nec voluntas nec
intentio approbatur ſi circa leuia ⁊ ꝓpe nulla

exerceantur. Quarto opera noſtra operari de
bemus cū difficultate. hoc eſt dñt eſſe ardua
⁊ difficilia. vt ex arduis ⁊ difficilibꝫ volun/
tas ⁊ intentio ꝯgnoſcatur serioſa. Ad hanc
difficultatē conati ſunt om̄es qui deo vnqꝫ
placere cupiebant ꝯſiderantes ꝙ dura ⁊ a/
ſpera ⁊ valde difficilia in dño ieſu chriſto p̄
ceſſerunt. qui omnibꝫ ſuis electis ⁊ dilectis
di. Lu. Ego diſpono vobis ſic̄ diſpoſuit mi
hi pater meus regnū. ac ſi diceretꝫ. Sicut diſ
poſuit mihi pater meus vt veniēs de celo in
hunc mōm nō niſi per dura ⁊ aſpera reuer/
tar illuc. Sic ⁊ ego diſpono vobis vt ſequa
mini veſtigia mea. Cui ꝯſonat qd̾ dr̄ in acti
bus. per multas tribulatōes oportet nos in/
troire in regnum. Qui eñ (vt ait apl̄s) ſunt
xp̄i carnē ſuam crucifixerunt cū vicijs ⁊ con
cupiſcentijs. Ad hec laborioſa ⁊ glorioſa ex/
ercitia hortatur nos dñs yſa. xxxv. di. Cōfor
tate manus diſſolutas ⁊ genua d̾bilia robo
rate. Qd̾ ſi nos nō caſtigabimus deus vti/
qꝫ caſtigat nos. ſi tamē ſumus de numero e/
lectorū ⁊ inter filios dei ꝯputati di. illud yſa
ie. Ego maius pondus apponā. Nulli ergo
electorū hic parcitur. iuxta illud apl̄i He. xij
Flagellat omnē filiū quē recipit. qui aūt di.
omnez nihil excipit niſi eos quibus percipi
tur vt crucientur in eternū. de quibꝫ dr̄ p yſa.
Miſerere impio. qd̾ exponēs Bern̄ di. Hāc
miſcdiam ego volo pater miſcdiarū. volo vt
iraſcaris mihi pater ſed ea ira qua corrigis
deuiū nō qua excludis deuia. ſic ergo electi ⁊
reprobi habent ſua diſtincta tempora ad ca
ſtigandum. di. Gre. Ideo deus hic quibuſ
dam parcit vt eos imperpetuū cruciat. ⁊ nō
hic ferit quoſdam nō parcendo vt in eternū
parcat. qd̾ per ſilē oñditur ſubiungēs. De/
ſperatis egris quicquid popoſcerint medici
dari precipiunt. et eis qui reuerti ad ſalutē
pñt quicquid appetūt dari contradicit. Eli/
gat ergo quiſqꝫ qd̾ voluerit. qꝛ impoſſibile ē
quin altero iſtoꝝ. ſ. vel in pñti vel in futuro
omnis homo duris ⁊ aſperis cōteratur. qui
ergo futuris malis ſe ſubducere deſiderat.
mala preſentia ſufferat patienter. ſi autem
mala preſentia declinare deſiderat. futura
mala expectat certius omni certo. S
Quinto opera noſtra facienda ſunt ſtudio
ſa viuacitate. hoc eſt vt cum magna diligen
tia ⁊ ſummo conamine noſtra opera facia/
mus. nam fidelis diligentia iuncta operibꝫ
plus q̄m ip̄a appreciatur. propter quod. ij.
paralip̄. xix. dicitur. Cum diligentia om̄ia
facite. ſcientes ꝙ in oculis dei placet diligē/
tia plus q̄m opus. Hec autem diligētia nō
eſt aliud niſi intenta deuotio ⁊ deuota atten
tio. Et hoc facimus quando mentem noſtrā
infigimus in id qd̾ tunc agimus omnē eua
gationem mentis ꝯſtringentes. de hac dili/
gentia ⁊ diligenti deuotione di. Bern̄. Am/
monendus eſt ſpiritualis homo quanta po
teſt puritate cordis intendere in eum cui ſa/
crificium offert ſeip̄m attendere qui offert i
telligere quid offert ⁊ in his infigere mentē
quouſqꝫ proijciat ex his lacrimas deuotōis
et tunc currit deuotio ſine labore. ſine ſudo/
re via ſua. Hec diligentia multum grata et
accepta eſt ipſi deo. ſicut eius oppoſitū mul/
tum diſplicet ipſi deo qd̾ eſt tepiditas ⁊ ne/
gligentia. Unde qd̾ anima in corpore. hoc ē
deuotio in opere. Quantumcunqꝫ enīz ali/
quid ſit de genere boni. ſi bene hoc eſt diligē
ter non agitur perdit quodammodo bonuꝫ
ſuum. vnde ad hanc deuotam diligentiam
monere voluit nos dominus Deute. cū di/
cebat. Juſte quod iuſtum eſt exequaris. Ju
ſtum enim ē quodlibet bonū opus quod ra
tionem habet boni. quod tūc iuſte agimus
quando illud debito conamine domino ex/
hibemus. Hanc attentam deuotionem cō/
mendat apoſtolus. i. Corinth. xiiij. cum di.
In eccleſia volo quinqꝫ verba loqui in ſen/
ſu meo q̄m decem milia verboruꝫ ſine intel/
lectu. ac ſi dicat Breuis oratio cum ſenſu ad
hibito plus placet ⁊ placeat quam longa ſi
ne intellectu. vt ſi placere cupimus opera
noſtra deo offeramus ea cum libaminibus
ſicut mandatum eſt in lege captiuantes (vt
conſulit Apoſtolus ſecunde Chorinthiorū
decimo) omnem intellectum in obſequium
chriſti. quia vt dicitur Sapientie. Spiri/
tuſſanctus auffert ſe a cogitationibus que
ſunt ſine intellectu. quod exponit Bernnar
dus dicens. Licet nulla cogitatio ſit ſine
intellectu. ille tamen dicuntur ſine intelle/
ctu eſſe que non habent vtilem intellectum
et ſunt vane et ocioſe cogitationes. que eti/
am preter eam intentionem fiunt. Ubi et ſi

repellere a ſe ſpiritũ ſanctũ nõ eſt in voto co-
gitantis. fit tamen ex culpa negligentis. vt
ſpiritus diſcipline merito ſe auferat a cogi-
tationibꝫ indiſciplinatis. ¶ Sexto er-
go opa noſtra facere debemus ex ſincera ca-
ritate ſine q̄ nullum opus q̄ntũcunq̧ de ge-
nere boni aliqualiter acceptatur. qđ expreſſe
apl's inſinuat. i. Corinth. xiij. di. Si linguis
hominũ loquar ⁊ angelorũ. caritatē aũt non
habuero factus ſum tanq̧ es ſonās ac cym-
balum tinniēs ⁊c. In quibꝫ verbis ꝑponit
q̄ttuor nobiliora exercitia que fieri pñt. pro-
bans per locũ a maiori. vt ſi hec tam nobi-
lia tam ſup̄ma exercitia ſine caritate nõ va-
leant. multo minus mediata ⁊ minora exer-
citia valent. Quā autoritatē apl'i. bern̄. ex-
ponēs ſic di. Caritas eſt bonũ in qua nec o-
pus minimũ deſpicitur ſine qua nec maxi-
mũ acceptatur. nõ predicatõ ⁊ ſi linguis an-
gelorũ fiat. nõ fides etiā ſi mõtes transferat.
nõ elemoſina etiā ſi omnes facultates in ci-
bos pauperũ diſtribuat. nõ corpis afflictio.
etiā ſi tradatur corpus vt ardeat. non miſſa-
rum ſolennia q̄r ante reconciliationē fratris
munus prohibetur. Eſt eñ fortis vt mors
dilectio. que nihil aliud ſinit amātem cogi-
tare niſi qđ amat. qua eñ parte ſibi eſſe poſ-
ſit illius obliuio. qui p̄ter illos radios incir-
cumſcripti luminis. preter illos riuos incor-
rupte dulcedinis. quibꝫ ineffabiliter aīaz
influit ⁊ replet deus ⁊ amāti ſe prebere non
ceſſat nihil ſentit. Integrum quippe amator
dei quocũq̧ ſe vertit familiarē habet ammo
nitõez amoris rebꝫ ip̄is pro ſpeculo vtitur ⁊
in omni qđ cernit ſui amatoris reſultat me-
moria. Aſpicit cuncta quo ꝯdidit fine. et in
his oĩbꝫ nõ tam ammirabilis q̧ amabil'
occurrit. atq̧ ex arra dilectõnis quā pri⁹ tu-
lit ſapienter eſtimat q̄nta reſuauit in dotem
caſtus columbinus q̧ oculus amor eſt. qui
in rebꝫ humano vſui ꝯceſſis nulla libidine
figitur ſed in tranſitorijs cõtēplatur eterna.
Septimo opa noſtra opari debemus opā-
riũ multiplicitate. hoc eſt vt oĩa mēbra cor-
poris ⁊ oĩes affectus anime mutuo ſe adiu-
uēt ⁊ certatī ꝯueniāt in obſequiũ xp̄i. q̄r ſic
dr̄ in ꝓuer. xviij. Ubi frater adiuuatur a fra-
tre. ibi firma eſt ciuitas. q̄r ſi fideliter ſe ad-
iuuent cito proficiet bonum opus. Talis co-
adiuuatio multum placet deo ſicut dr̄ Eccl.
In tribus beneplacitũ eſt ſpiritui meo. q̄
ſunt probata corā deo ⁊ hominibꝫ. quorum
vnũ eſt concordia fratrũ. Si aũt hi fratres
diſſentire incipiunt. oĩe bonũ quod agitur
nihil valet. ſic eñ dicitur Eccle. xxxiiij. Un⁹
edificans ⁊ vnus deſtruēs. quid prodeſt ni-
ſi labor. vnus orans ⁊ vnus maledicēs. cu-
ius vocē exaudit deus. taliter agēs homo nõ
proficit. Si eñ lingua orauerit. manus aũt
ſpoliauerit. aut manus elemoſinā erogaue-
rit ⁊ lingua blaſphemauerit quid proficiet.
certe nil prohibet paulus. i. Corinth. i. Fra-
tres nõ ſint in vobis ſciſmata. Sic itaq̧ om-
nia concorditer facimus adiuuante ieſo xp̄o

LXV. De aſſumptõe v̄ginis glōſe.

D Auid et omnis iſ-

rael deducebant arcā federis domi-
ni in iubilo. para. xv ¶ Dicit Hiero.
Nulli dubiũ quī totũ ad laudē ⁊ gloriaz fi-
lij pertineat. quicquid digne genitrici ſue ex-
hibitũ fuerit. vt ergo in vna eademq̧ reue-
rentie exhibitione. et filium glorificemus.
et matrē honoremus ſ dignũ duximus aliq̄d
dicere. qđ laudem matris ⁊ filij gloriā redo-
leat. vt apud filiũ meritũ ⁊ apud matrē in-
terceſſionis gr̄am ꝯſequamur. Propter qđ
ſciendum ꝙ glorioſa v̄go ⁊ mater dei ꝓpter
infinitas eius prerogatiuas ⁊ excellentias
que nec paucis verbis. nec figuris exprimi
poterunt. multis eſt nominibus deſignata.
et enigmatibus figurata. Nam propter vi-
te eius ſublimitatem celum. propter grati-
arum fertilitatez terra propter humilitatis
profunditatem mare eſt appellata. Sic ⁊ in
hoc loco propter reuerentiam quam patres
antiqui veteri arce exhibebant. arca eſt voca-
ta. In verbis ergo propoſitis quatuor intel-
ligimus. ſcilicet aſſumentis dignationem.
modi ſumendi venerationem. aſſumpte per-
ſone ſublimationem. omnium iſtorum ſpi-
ritualem exultationem. Primum ibi dauid
⁊ oĩs iſrael. ſcđm ibi. deducebant. tercium
ibi. arcam domini. quartum ibi. in iubilo.
Uerum quia hec feſtiuitas ad perſonam
aſſumptam. id eſt ad v̄ginē glōſaz q̄ nobis